



ŻYC EWANGELIA

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 22,34-40* 29.10.2017

Gdy faryzeusze posłyszeli, że zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczony w Prawie, wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?» On mu odpowiedział: «„Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy».

Niech nie dziwi nas pytanie, jakie zadano Jezusowi w dzisiejszej Ewangelii. My mamy dziesięć przykazań Bożych i pięć przykazań kościelnych. Żydzi takich nakazów mieli setki. Sami bardzo często kłócili się ze sobą, które z nich jest najważniejsze, pierwsze. I okazuje się, że zadali Jezusowi fundamentalne pytanie i dostali odpowiedź, która jest podstawą naszej wiary: „Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. Bóg pokazuje nam w tym zdaniu, jak powinniśmy Go kochać, jaka powinna być nasza miłość do Niego. To nie może być tylko intelekt, rozum – tylko rozumowe pojmowanie Bożej obecności w otaczającym mnie świecie. To nie może być tylko samo serce, same uczucia, które są tak często niestałe, które zależą od naszych emocji, od sytuacji, w której w danym momencie się znajdujemy. To również nie może być sama wola, ponieważ człowiekowi bardzo trudno jest – nie angażując się całym sobą w coś – wytrwać do końca. Jezus mówi nam w tym jednym zdaniu, że człowiek powinien całym sobą, całym swoim jestestwem kochać Boga. Jeżeli człowiek tego nie uczyni, nie połączy się z Bogiem we wszystkich aspektach swojego życia, będzie niejako z boku swego życia, swego jestestwa. Nie będzie do końca sobą, tym, ki, go Bóg stworzył. I jednocześnie miłość do bliźniego ma być podobna do miłości, jaką darzymy samego Ojca.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jak to jest z moją miłością Boga i bliźniego? Czy jestem w stanie obdarzyć miłością każdego spotkanego człowieka?

Do wykonania: Z większą przyjaźnią i życzliwością będę odnosić się do ludzi trudnych i nie lubianych.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

01.11 (środa) Uroczystość Wszystkich Świętych

Dzień ten kojarzy się dla wielu ze zniczem, z grobem bliskich osób, z cmentarzem, dla innych z wiązką kwiatów, jeszcze dla innych z modlitwą i pamięcią o tych, którzy wyprzedzili nas w drodze do wieczności. Nie mniej jednak w tym dniu udajemy się z całymi rodzinami na cmentarz i nawiedzamy groby naszych bliskich, przyjaciół, rodziców, krewnych, znajomych, stawiając kwiaty, zapalając ten "płomyk nadziei", wierząc, że już cieszą się oni chwałą w domu Ojca Niebieskiego. Kościół w tym dniu oddaje cześć tym wszystkim, którzy już weszli do chwały niebieskiej, a wiernym pielgrzymującym jeszcze na ziemi wskazuje drogę, która ma zaprowadzić ich do

świętości. Przypomina nam również prawdę o naszej wspólnotcie ze Świętymi, którzy otaczają nas opieką. Kult Świętych pomnaża cześć Pana Boga. Świętych Pańskich czcimy ze względu na Pana Boga, którego oni "reprezentują". Tak więc nie bezpośrednio, lecz pośrednio przez nich kierujemy kult ku Panu Bogu. Kościół oddaje cześć świętym w różnym stopniu. I tak na pierwszym miejscu stawia Najświętszą Maryję Pannę, następnie świętych: Józefa i Jana Chrzciciela, dalej Apostołów, wśród których Święci Piotr i Paweł mają uprzywilejowane miejsce. Najwięcej jest świętych lokalnych, którzy odbierają szczególną cześć: w zakonie, w narodzie, w państwie czy w diecezji, gdzie się wstawili męczeństwem za wiarę lub niezwykłą cnotą.

02.11 (czwartek) Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych w tradycji polskiej dzień ten jest nazywany Dniem Zadusznym lub inaczej "zaduszkami". To wspomnienie wprowadził opat benedyktynów w Cluny we Francji, św. Odilon (Odyłon). On to w 998 r. zarządził modlitwy za dusze wszystkich zmarłych w dniu 2 listopada. Termin ten i sama idea szybko rozprzestrzeniły się we Francji, Anglii, Niemczech, Italii. W XIII w. zwyczaj ten w Kościele rzymskim stał się powszechny. W XV w. wytworzył się u dominikanów w Wenecji zwyczaj ofiarowania w dniu 2 listopada trzech Mszy św. przez jednego kapłana. Papież Benedykt XIV w 1748 r. rozszerzył ten zwyczaj na całą Hiszpanię. W 1915 r., podczas I wojny światowej, papież Benedykt XV na prośbę opata - prymasa benedyktynów pozwolił kapłanom całego Kościoła odprawić w tym dniu trzy Msze św. Jedną w intencji przyjętej od wiernych, drugą w intencji wszystkich wiernych zmarłych, a trzecią w intencji papieża. Zwyczaj ten nie jest traktowany jako obowiązek. Kościół w tym dniu wspomina zmarłych pokutujących za grzechy w czyśćcu. Chodzi więc o których nie mogą wejść do nieba, gdyż mają pewne długi do spłacenia Bożej sprawiedliwości. Nabożeństwo do dusz czyśćcowych było i jest bardzo żywe. Świadczą o tym uroczyscie urządzone pogrzeby, często zamawiane Msze św. w intencji zmarłych, w Kościele rzymskim powszechne są Msze św. gregoriańskie (30 Mszy św. po kolei przez 30 dni).

04.11 (sobota) Wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa

Urodził się na zamku Arona w Longobardii w roku 1538. Po skończeniu studiów prawniczych został mianowany kardynałem i arcybiskupem Mediolanu. Gorliwie wprowadzał w diecezji reformy Soboru Trydenckiego. Niestrudzenie wizytował diecezje, odbył 16 synodów. Zmarł w Mediolanie 3 listopada 1584 roku. Św. Karol Boromeusz, powiedział kiedyś: "Zaraza jest tylko chorobą ciała poprzedzającą jego śmierć, ale zatwardziałość serca, które nie chce słuchać głosu Pana, jest chorobą o wiele cięższą. Ileż ofiar pochłonęła ta zaraza!". W tej myśli widać głęboką troskę o wypełnienie najwyższego i jedynego zadania, jakie człowiek otrzymał na ziemi - uświęcenia i zbawienia duszy.

WARTO WIEDZIEĆ

ODPUSTY - Od 1 do 8 listopada można codziennie uzyskać odpust zupełny za: (1) pobożne nawiedzenie cmentarza grzebalnego i (2) odmówienie modlitwy za zmarłych. Odpust ten wolno ofiarować jedynie za zmarłych.

W Dniu Zadusznym jednorazowy odpust zupełny można ofiarować tylko za cierpiących w czyśćcu. W tym celu należy nawiedzić kościół lub kaplicę, odbyć sakramentalną spowiedź i przyjąć Komunię świętą, odmówić „Ojcze nasz” i „Wierzę w Boga” i dodać jakąkolwiek modlitwę w intencjach Ojca Świętego